

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία ανακοπής B 2 125 543 (διεθνής αίτηση καταχωρίσεως σήματος αριθ. IR 1 111 651).
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2016 — 1&1 Telecom κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-43/16)**

(2016/C 106/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 1&1 Telecom GmbH (Montabaur, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Murach, δικηγόρος και P. Alexiadis, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 2015, που εξέδωσε ο Γενικός Διευθυντής Ανταγωνισμού σε σχέση με την εφαρμογή του διορθωτικού μέτρου των φορέων εκμεταλλεύσεως άνευ κινητού δικτύου στην υπόθεση COMP/M.7018 — Telefónica Deutschland/E-Plus (στο εξής: απόφαση περί συγχωνεύσεως), με την οποία κρίθηκε ότι η επιστολή αναλήψεως δεσμεύσεως ήταν σύμφωνη με τις τελικές δεσμεύσεις και το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να ζητήσει από την TEF DE να υποβάλει νέα επιστολή αναλήψεως δεσμεύσεως, η οποία θα αφορά μόνον την υποχρέωση που απαιτείται, βάσει των οριζόμενων στην παράγραφο 78 των τελικών δεσμεύσεων που εγκρίθηκαν με την απόφαση περί συγχωνεύσεως.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της και στα έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το άρθρο 87 της κωδικοποιημένης εκδόσεως του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την απόφαση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο, διότι οι Συνθήκες, ο Κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί Συγχωνεύσεων (στο εξής: Κανονισμός περί Συγχωνεύσεων), η απόφαση περί συγχωνεύσεως και οι τελικές δεσμεύσεις δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για τη ρήτρα 2.3 της επιστολής αναλήψεως δεσμεύσεως που έγινε δεκτή με την απόφαση.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την απόφαση, βαρύνεται με κατάχρηση εξουσιών, διότι έλαβε υπόψη άσχετες προς τον ανταγωνισμό εκτιμήσεις, κατά παράβαση των Συνθηκών, του Κανονισμού περί Συγχωνεύσεων και της αποφάσεως περί συγχωνεύσεως.